

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

NYTT LIV

NR 10

15 – 31 MAJ 1967

PRIS 1.10

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 54007 – 1067

PINGSTBÖN

*Kom, pingstens Ande – du som tände
i dina trogna fordom tid*

*En HELIG ELD och ut den sände
med hjältemod till HELIG STRID –
O, kom och giv Din svaga hop
ett apostoliskt andedop! –*

*Sänd ORDET ut med stora skaror
av tjänare med HELIGT MOD,
som icke frukta några faror
men VILLIGT OFFRA liv och blod
och icke gå för gods och gull,
men tjäna blott FÖR KRISTI SKULL. –*

*Besök den gamla kristenheten
där mången går så trög och ljum –
i mänskoftunderna förveten
men om det HELGA KORSET stum.
Kom, våra hjärtan helt intag,
påskynda så Din segerdag. –*

Sång från 1600-talets pietistiska väckelse.

Nr 10

15 Maj 1967

Årg. 8

Björne Erixon:

BEHÖVS PROVIES I GUDS RIKE?

Vi möter rätt ofta i denna tidnings spalter olika former av protester, avståndstaganden från mycket i den nutida religiösa situationen och negativa analyser som kan ses som en form av allvarligt menade väckelserop. Vi granskar kritiskt läget i de olika kristna lägren. Det är ofta tal om vad vi *inte* skall syssla med, *inte* ha att göra med. Det är mycket *mot* — men hur mycket *för*? —

Reaktionerna är väl i de flesta fall fullt eller delvis berättigade och många gånger absolut nödvändiga: *Väckelsetonen bör skärpas ytterligare! MEN kan eller får vi stanna här?*

• • •

De gammaltestamentliga profeterna bars av ett starkt kallelsemedvetande, som man sällan möter i våra dagar. I stort sett kan man säga att de hade en *tvåfaldig* uppgift: Att varna för avfall, predika mot missförhållanden och peka fram mot en lyckligare och bättre framtid, då Messias skulle komma för att upprätta allt. Det hoppet fick aldrig slockna!

Jeremia t. ex. fick uppdrag att "upprycka, nedbryta, förgöra och fördärva, uppbygga och plantera". Jer. 1: 10. Rum och plats för prestige och popularitet kunde under sådana omständigheter ej upplåtas?! —

Jesu budskap var starkt *polemiskt* laddat. Han visste ju vem Han var! Bergspredikans "Ni har hört att det är sagt till de gamle — men

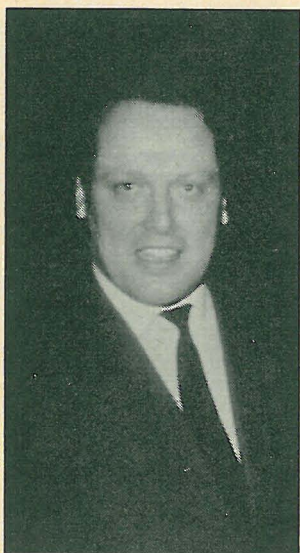
jag säger er", pekar hän åt samma håll. Jesu förkunnelse, i ord och handlingar, var, från en sida sett, en våldsam *uppgörelse* med den samtida judiska religionen såsom den framträdde i fariseismen. Här var motsättningen och skillnaden *fundamental*. Det fanns inga möjligheter att överbrygga dem. Det menar Jesus också i samtalet med Nikodemus, som *just var farisé*. Ty Jesus visar på nödvändigheten att bli född av vatten och ande för att komma in i Guds rike. Detta kunde *fariseén* Nikodemus ej förstå. Likadant är det idag! — Jesu kritik och polemik kom som en negativ, dock nödvändig, *följd* av det nya och positiva Han visste sig äga. Hans liknelser saknar sannerligen inte heller polemisk udd och skärpa! Läs t. ex. Luk. 15 och Matt. 21: 28—46! Ett nytt, chockerande och revolutionerande budskap tränger sig fram med våldsam kraft och övertygelse. —

MEN Jesus kom ej för att upphäva utan för att UPPFYLLA LAGEN. —

• • •

Paulus hade *sin* uppgörelse. Den gällde som bekant hur en människa blir rättfärdig: Genom laggärningar eller genom tro på Jesus Kristus. Han vill i alla lägen *försvara* och *befästa* evangelium. Fil. 1: 7. Men då måste *NÅDEN* bevaras ren och fri! I Romar- och Galaterbrevet är vi mitt inne i denna ideologiska kamp för ett rent

Forts. på sid. 10.

Arne Imsen

KALLELSE — TJÄNST — UTRUSTNING —

Predikan av Arne Imsen

Fortsättning från föregående n:r.

Låt mig få visa på några konkreta företeelser, som är så alarmerande att ett predikanthjärta understundom vill spricka i bitar.

Se på bönelivet i församlingarna! Gå till lördagskvällens bönemöten i de olika församlingarna!

Var finns ungdomarna någonstans? —

Var är förebedjarna?

Var är alla de, som under veckan klagat över det andliga förfallet i församlingen? —

Då vi skall ha väckelsemöten, blir det ofta bara en uppvisning av talanger, sångtalanger, musikbegåvningar, goda talare och annat dylikt. Det är dock icke detta vi behöver — det är kraft vi behöver — icke bara proklamationer. Vi behöver demonstrationer av Guds kraft.

GUD VILL VÄCKELSE — VILL VI?

Får jag ställa en fråga, som är oerhört närstående och som vi ofta brottas med och som vi lika ofta försöker att svara på med ursäkter och undanflykter: Vill Gud väckelse?

Är det vi som vill och Gud som icke vill?

Eller är det Gud som vill och vi som är allt för tröga? —

Är Gud densamme som förr så vill han och hans resurser är också desamma. —

Visst lever vi i en svår tid. Visst upplever vi

en onskans uppmarsch av aldrig tidigare skådad omfattning, men detta är ingen ursäkt för oss.

Skulle det vara en ursäkt för oss, att onskan mobiliserar sina resurser? Är det någon orsak till att vi, en stor hop kristna, lever ett ljumt kristenliv i självupptagenhet och isolerade från den uppgift Gud har ämnat för oss i samtiden. Är inte onskan i stället en kallelse till oss, att satsa på en andlig front, som aldrig tidigare. —

BÖNESAL ELLER UNGDOMSLOKAL?

Det är bönelokalen som är församlingens kraftcentral — åtminstone har det varit så tidigare. Nu har tyngdpunkten ofta överförts från bönesalen till ungdomslokalen. Väckelsen, gudsuppenbarelsen har gått förlorad och därför söker man nu på andra vägar föra människor in i ett andligt liv, men det går aldrig. — Man är på väg bort från centrum, både ifråga om teologi och verksamhetsformer. När tron upplöses och går förlorad söker man ersätta den med moral. Istället för det evangelium som är livets bröd serveras moralkakor — hårda moralkakor. —

Eftersom dessa kristna aldrig konfronteras med sin verklige fiende på det plan där han rör

"Betänk, varifrån du har fallit ..."

sig, får man heller aldrig några andliga behov. Till bönemötet drivs man närmast av en kall plikt. Och drivs man endast av denna plikt kan man lika gärna vara i ungdomslokalen som i bönesalen på lördagskvällen. Då man konfronteras med ondskans fiendehär och upptäcker att man är i kamp, inte mot kött och blod, utan mot ondskans andemakter i himlarymderna — en intelligent organiserad hop, som inte viker för några mänskliga argument eller köttsliga ambitioner — då blir det klart att det tarvas andliga vapen. Jag är övertygad om att då kommer bönemötet att aktualiseras — det blir en tvingande nödvändighet. —

VART TOG LOVSÅNGEN VÄGEN?

Det är just här jag tycker att förhållandena också är så alarmerande. Att man icke tycker sig behöva bönemötet säger mig att man är nöjd med att äga kristendomens yttre former, men man har icke behov av dess kraft. Därför är det också så tyst när man samlas — tyst trots sång, musik och tal. Man sitter där och mår bra fastän allt är dött, tråkigt, enahanda och monotont. Och om någon råkar bli rörd i sitt hjärta och bryter ut i ett glädjerop, då blir den personen föremål för en märklig uppmärksamhet — han passar inte in i bilden. —

Jag minns när jag som nioåring kom in i Filadelfiakyrkan i Oslo. Det som främst grep mig var lovsången från den tusenhövdade skaran — lovsången till Jesus. Den utlöste mäktiga andliga krafter — människor blev frälsta, helbräddgjorda, döpta i helig Ande. Det var bara enkla människor, som prisade Gud, men den helige Ande var där och under skedde. Jag minns också så sent som 1947, då jag satt i Filadelfia i Stockholm och den erfarenhet jag då gjorde av denna mäktiga lovsång: de gamla stod där tillsammans med de unga och prisade Gud och Guds kraft utlöstes på ett mäktigt sätt. —

Nu har man rationaliserat bort allt det där. Allting har blivit så stelt och högtidligt att vanligt folk inte längre kan vara med. Nu måste allt vara städat, bildat och kultiverat. —

PRAKTISERA KRISTENDOMEN!

De människor som dagligen konfronteras med fienden i den andliga striden och i det själavin-

nande arbetet låter sig ej nöja med utanpåverk. Jag vet att många av de gamla, dem vi nyss talade om, inte var nöjda med sin dag om de inte hade vittnat om Jesus för någon av sina medmänniskor. En del vittnade om Jesus så de för-lorade arbete och anställning. Lärare blev suspenderade, hembiträden kastades ut från familjerna där de arbetade, för att de vittnade om Jesus. Idag anklagas de för att ha varit ovisliga. Ja, nog var det "ovisligt" många gånger, men själar vanns för Jesus. Vi har blivit så visliga att vi ingenting vinner. —

Skall man kunna vinna eller vägleda människor till Kristus måste man själv äga en levande kristendom. Om det råkar komma in en religiöst indifferent människa i en gudstjänst — en modern hedning som inte kan den religiösa terminologien och ingen kunskap äger i andliga frågor — då blir dessa moderna "visliga" kristna förvirrade, handfallna, tafatta och vet inte hur man skall bära sig åt, trots all sin vislighet.

Väckelsefrågan är inte en kollektiv fråga — den är högst individuell.

Skall du få den frågan besvarad måste du göra klart för dig att varken kyrka eller predikant kan bli mellanhand mellan dig och Gud. Du måste få möta Kristus — du måste gå ut till honom utanför lägret för att bära hans smälek. — Om du är redo att ta konsekvenserna av din tro, så skall manifestationerna icke utebliva. —

Du har hört här om nödvändigheten av en frimodig bekännelse. Vill du uppleva frigörelsen måste du bekänna Jesus vara Herre och fortsätta med detta dag efter dag. —

Jag skall avslöja för dig, min vän, en hemlighet, som jag bär i mitt hjärta, en vision: Det kommer en dag även i vårt land då människor i skaror skall gå ut utanför gränserna, spränga sig ut ur cirklarna för att gestalta Kristus, i första hand icke i den kyrkliga gemenskapen utan i sina vardagsliv. —

Många frågar idag med oro om kristendomens plats i vårt "avkristnade" samhälle. Jag skulle vilja säga, att om vi som tror på Jesus verkligen börjar praktisera vår kristendom, så skall det visa sig att den fortfarande är den starkaste och mest omskapande och opinionsbildande faktorn i tiden. —

... Bättra dig ..."

Upp. 2: 5.

Min Herre ville något annat än mina kompromisser...

Skakad i mitt inre och med många obesvarade frågor lämnade jag väckelsemötet.

Helst skulle jag velat rusa tillbaka och be om förbön och även om jag försökte verka oberörd och inte heller kunde definiera mitt behov så kände jag att jag behövde nåd och hjälp om jag skulle kunna fortsätta och leva helt för Jesus.

Den andliga kris jag upplevde gjorde att tron höll på att svikta och även om Gud förut varit med och lett mina steg så kunde jag nu inte se Hans ledning eller tro att Han förmådde hjälpa mig.

Jag ville fly undan uppdraget från Herren och ta en annan, mera lättframkomlig väg där jag också menade mig kunna tjäna Honom.

Trots att det tycktes vara en ren tillfällighet att jag hamnat på just detta möte såg Herren ändå till mig i min förtvivlan och gav mig en hälsning och jag förstod att Han ville ta hand om mig och använda mig trots mina tvivel och min otro.

På ett för mig oförklarligt sätt var det några ord från en Herrens tjänare som träffat mig, trängt igenom min reservation och slagit sönder min försvarsställning inför detta nya som här mötte mig.

Nog kände jag mig lite vilsen och främmande och nog var det en hel del som inte tilltalade mig. Men ändå: här fanns en kraft och en uppenbarelsens

Ande som avslöjade och ställde mig mot väggen. —

Förstummade och hjälplös förnam jag att Herren ville något annat än de kompromisser

Av
Ulla Näsholm

jag var färdig att göra när det gällde att tjäna Honom. Nästa kväll satt jag med i mötet igen, nu med en enda längtan efter att få uppleva ett möte med Jesus och med nytt hopp att Han ville möta med kraft och befrielse. —

Ulla Näsholm

Förstummad och hjälplös Jesus kom så nära och glädjen och friden strömmade in i min själ sedan jag på nytt fått säga mitt hela "ja" till Honom.

Inte visste jag då vad detta skulle innebära eller vilka förändringar det skulle medföra, jag upplevde bara att allting blev nytt. Men det var så mycket av mitt eget som måste bort, så mycket av det jag tyckte var gott som jag sedan måste lämna. Människomeningar, stolthet, mina egna uppfattningar och åsikter ville också hindra mig från att följa Jesus. Men Herren ledde mig vidare och löste mig från de gamla sammanhangen och tafatt och undrande fick jag börja på nytt. Även om det var med mycket stapplande steg jag följde Honom sedan de mänskliga stöden försvunnit och jag kände mig utlämnad åt Satans angrepp som aldrig förr, så har Herren hjälpt.

Visst ville jag ibland protestera när den egna viljan skulle krossas och Herrens väg föreföll så obegriplig och förnuftet bestämt sa ifrån att detta är omöjligt.

Men också där inte jag förstod eller kunde se vägen så var Herren med. Mina egna planer och beräkningar fick ge vika inför det enda som till sist betydde något; att få följa Jesus.

Nu är jag så glad att Jesus har fört mig ut i frihet och att jag av nåd får vara med och tjäna Honom. Även om kampen ibland blir hård så har Herren lovat att vara med och *hos Honom är segern.*

Ulla Näsholm

ÄLDRE NR AV MIDNATTSROPET GRATIS (1963 – 1964)

Mot portokostnaden kan du som vill vara med och evangelisera erhålla ett antal tidningar. Budskapet måste ut. Skriv till EVANGELII-CENTER om önskat antal.

"HERRE TILL VEM SKULLE VI GÅ?"

Marita Hammar

Den människa som verkligen har mött Jesus och upplevt Honom som sin personlige Frälsare, känner aldrig någon längtan tillbaka till det sammanhang, som hon har lämnat — för henne är Jesus allt. —

Då jag läste det sjätte kapitlet i Johannes evangelium, greps jag i mitt hjärta, då jag såg hur få personer verkligen visste vem Jesus var.

I kapitlets första del möter vi Jesus omgiven av en stor skara människor, fem tusen män, förutom kvinnor och barn. De hade följt efter Jesus, då Han farit över Galileiska sjön, därför att de sett de under och tecken, som Han gjorde. Det var så intressant i Jesu närhet att de glömt att ta med sig mat till denna öde trakt. Jesus visade sig dock vara den allsmäktige även nu. Av fem kornbröd och två fiskar, som en liten gosse fört med sig, blev det under Jesu välsignande händer så mycket mat, att alla fick det de behövde. —

Efter detta under ville människorna med våld göra Jesus till sin konung. Det hade ju varit underbart med en sådan regent! Det skulle aldrig bli

hungersnöd i det landet. —

Men Jesus visste deras tankar och drog sig undan för att bedja. —

Då Han på nytt sedan börjar tala försöker Han få folket att förstå varför Han kommit till jorden. "Jag är livets bröd", säger Han. "Den som kommer till mig, han skall aldrig hung- ra, och den som tror på mig, Han skall aldrig någonsin törsta." Han fortsätter: "Om ni inte äter mitt kött och dricker mitt blod, så har ni ingen del i mig." —

På detta sätt skärper Jesus kraven. —

Det gällde att vara hans efterföljare i allt. — Inte bara då Han gjorde under och tecken utan också under kampen och striden. —

Medan Han talar så förändras attityden hos dem som lyssnar.

Det första ville man ha, men det senare ville man inte veta av.

"Detta är ett hårt tal", säger man. —

"Vem står ut med att höra på honom?" säger andra.

Därmed drar den stora massan sig också undan. Till slut

står Jesus ensam kvar med sina tolv lärjungar.

"Icke viljen väl också I gå bort?" frågar Han.

Då svarar Petrus med dessa härliga ord: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tro och förstå att du är Guds Helige!" — Petrus visste vem hans Herre var — hos Jesus fanns allt han behövde. —

Många människor vill gärna vara med, där det är härligt — man vill jubla och vara salig — det kostar ingenting.

Men då Jesus börjar tala om att ta korset på och följa honom, möts Han genast av motstånd. Det hade man inte väntat. Kommer det att kosta något, ja kanske till och med livet, då vill man inte vara med längre. —

Ändå finns det också i dag en liten skara som helhjärtat vågar följa Jesus. De har betalat priset — blivit delaktiga av Hans kött och blod, men de har också fått smaka det överflöd av Ande och liv som Jesus har att ge.

Jag vill vara med bland dem.

Marita Hammar

LEVER DU — HUR LEVER DU?

Av Karl-Gustav Johansson

Lever du — hur lever du?

Jag skulle önska att den frågan finge skaka om dig riktigt ordentligt. Hur lever du — hela din evighet står på spel. —

Det är en fråga också till dig som kallar dig kristen: lever du? Koppla av ett ögonblick och lyssna till rösten i ditt inre. Varför kvider ditt hjärta — varför ängslas din själ inför döden? Du säger att du är frälst men **hur** lever du? Livet i Kristus är avgörande både för denna tiden och den tillkommande. —

Är du inympad i det träd där Jesus är stammen — är du en levande gren? Det är väl inte bara teorier du äger. Bär ditt liv **frukt**? Du är väl inte bara ett vattenskott, som **njuter** av stammens saft?

Pröva dig inför de frågorna, käre vän.

Bär du inte frukt är du också ett hinder för andra att göra det. Självt kommer **du** att dö den eviga döden. När Jesus håller dom en dag frågar han efter vad vi har gjort **mot** våra medbröder. — Frukten, gärningarna, **är** då det enda som betyder något. —

Ja men, säger du, är det inte av nåd som jag blir frälst? Jo, det är sant, det **är** nåd att få bli inympad i det sanna vinträdet, **men** det fritar dig inte från nödvändigheten att **bära** frukt. Jesus säger: "Icke kommer väl var **och** en in i himmelriket som ropar Herre, Herre! Utan de som gör min himmelske Faders vilja." — Det är därför jag frågar dig i dag: Hur lever du? —

Nu vet jag att i myllret av **Herreropande** kristna bekännare är det många **som** säger, att vi inte behöver ta allt så bokstavigt. — Det är inte så noga — Gud vet att vi **är** svaga människor — huvudsaken att vi har **en** klar bekännelse — vi skall icke döma. —

Till alla församlingsmedlemmar vill jag i dag säga: Det är inte fråga om vad vi kan prestera av yttre saker — det är inte *det* det gäller. Dagligen läser vi annonser om gudstjänster med religiös popmusik, gospelkör, oratorier, kvartetter och kammarkörer, och möten med predikningar av doktor den och den, eller riksdagsmannen den och den o. s. v. Efter mötet säger man till varandra: "Vilken vacker predikan, vilken njutning att få lyssna till dessa sånger" och så går man hem och lever sitt liv efter sitt gamla mönster. —

Undra inte på att vi frågar: Lever du? —

Är det inte ett självvalt gudstjänstväsende, mycket av det som de kristna i dag kallar för gudstjänster? Är detta att tjäna Gud? Vilken tjänst gör man Gud med att syssla med allt detta — bereda sitt eget sinne njutning, grönska i egenrättfärdighet och vissna utan frukt?

Nej, en sann gudstjänst är vad du gör i det fördolda, när du i bön och fasta målmedvetet kämpar för andras frälsning, när du i vardagslivet utför Guds befallningar. Johannes säger till sin samtid (Luk. 3:8) på frågan om vad man skall göra: "Den som har två livklädnader dele med sig och den som har matförråd göra samalunda." — Till publikanerna sade han: "Kräven icke ut för mycket av någon." — Krigsmännen fick svaret: "Låten eder nöja med eder sold." — Helt vardagliga ting alltsammans. —

Hur viktigt är det inte att vi just där är trogna. Guds öga ser efter dessa handlingar hos oss och han säger: "Den som är trogen i det lilla skall jag sätta över mycket." —

Hur lever du — stämmer ditt vardagsliv med din söndagsbekännelse?

Det går inte att leva hur som helst för att sedan försöka muta pastorn med att ge några

extra hundralappar i offerboxen. Nej, gathörns-fariséerna hade inte Jesus något till övers för. De hava sannerligen fått ut sin lön. —

Men vän, hur lever du?

Det är särskilt viktigt med det där du försöker dölja, och ännu mer viktigt är det med det där, som du dagtingar med ditt samvete om. Jesus sade: "Jag är vägen, sannningen och livet." — Till dessa tre sanningar hör också tre andra — tro — förlåtelse — kärlek. Tror du att Jesus är vägen, sannningen och livet, då måste du ju också tro att det är sant det han säger om att älska våra ovänner, och att den som säger du dåre, till sin broder han är hemfallen åt Gehenna. Och ännu smalare blir vägen då han säger, att den som ser med begärelse på sin nästas hustru han har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. —

Jesus gör vägen mycket smal.

Om du redan med din mun och med din blick begär en synd hur skall du då bestå, du som föraktar din broder och stöter bort honom medan du själv lever ett behagligt liv och högmödigst stiger upp på självrättfärdighetens piedestal, sedan du först slagit ihjäl samvetets fördömande röst. —

Hur skall det gå för dig som utan att blinka serverar en vit lögn för att göra en fördelaktig affär? För dig som utan att rodna bedrager dina

bästa vänner? Tro inte för ett ögonblick att det inte är så noga, Jesus säger själv: "Inte en prick av lagen skall förgås förrän allt är fullbordat."

— Vi måste i alla stycken hålla oss till sanningen om vi tror på honom som är sannningen.

Jag frågar dig igen: Lever du i Jesus Kristus?

Gör du det, prisa och tacka honom då för segern. Har du kommit på sidan om vägen så vill han upprätta dig, ty han är kärleken och han vill utgjuta sin kärlek också i ditt hjärta. Då skall du se hur förvandlat allting blir. Det som förr var svårt får du nu lust till, när du nu gör det av kärlek till Jesus.

Du börjar då också förstå att inte först söka efter fröjderopen. Lidandet och försakelsen är ofrånkomliga faktorer i en kristens liv, men mitt i lidande och försakelser föds de verkliga fröjderopen, halleluja! Allting annat förbleknar då. Hår- och hattfrågorna blir inte längre några problem, ringar, halsband och världens glitter inte heller. Bara ett blir väsentligt: Hur står det skrivet? —

Du kommer kanske att betraktas som underlig i människornas ögon, olik de flesta andra. Du kommer att bli fattig på denna världens goda, men ditt liv är rikt och du har också en skatt i himlen. "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?"

Carl-Gustaf Johansson

Sken av gudsfruktan eller Andens kraft?

Sken av gudsfruktan, eller Andens kraft?

Ja, det är två alternativ som den kristna nutidsmänniskan har att välja på. Att ha ett sken av gudsfruktan är att inte helt och fullt vandra på Guds väg. De som säga sig känna Gud, men med sina gärningar förneka det, de ha ett sken av gudsfruktan, men äro vederstyggliga inför Gud, odugliga till allt gott verk.

Att vilja veta av den helige Andens kraft det är att helt vandra Guds väg, att göra det som Guds Ande manar oss göra.

Den helige Ande giver den kristna människan kraft, tröstar och styrker henne i alla livets förhållanden och i all synnerhet i arbetet för Gud och själars frälsning.

Den helige Ande använder olika medel vid utförandet av

sitt verk i människors hjärtan. Han inspirerar oss att kämpa för Gud, utrustar oss med visdom, kärlek och nitälskan, giver oss tankar och budskap direkt från Gud själv, uppehåller och stöder oss i striderna och använder oss som redskap till andras frälsning och välsignelse.

Det är av stor vikt just nu att den kristna människan lyder den helige Andes kallelse att vittna om Gud och arbeta för syndares frälsning. —

Kristenhetens största behov i dag är ett dop i den helige Ande, om vi skall kunna rädda en värld undan en evig förtäpelse. Får Herren tända oss, och använda oss på nytt, ja, då skall vi få se större segrar än vi gjort hitintills.

*Olle Pettersson,
Skara*

Björne Erixon

BEHÖVS PROVIES...

Forts. fr. sid. 3.

och oförfalskat evangelium. Detta stora, härliga och underbara nådesbudskap ger honom anledning gå till angrepp mot allt som står hindrande i vägen för nådens ständigt nya andeflöden. T. o. m. aposteln Petrus får en reprimand! Gal. 2: 11—14. Allt detta sker med en positiv motivering: Alla skall få möjlighet att uppleva nådens herravälde till frihet från alla falska ok traditionen lagt på dem till ett liv i Kristus under NADENS ljuvliga och stränga fostran med hoppet om den snara förlossningen från denna dimmornas tåredal levandegjort genom den ständigt inneboende Anden: Detta är den levande kristendomens stora mysterium, men har alltid varit en gåta och förargelse för den sterila och iskalla förnuftsreligion som tyvärr alltför lätt växer fram ur de stelnade och stelnde kyrkorna, som mer och mer tappar terräng i en tid som sätter allt under omprövning. —

Utrymmet och syftet med min artikel medger

ej ytterligare belysning av Pauli situation. Låt mig bara nämna att *pastoralbrev*en (1 och 2 Tim. Titus) t. ex. vill slå vakt om "den sunda läran". Men hur har inte talet om "den rätta läran" använts som en täckmantel för att komma åt misslagliga personer. Ingen har väl fått något, av Gud sanktionerat, uppdrag att medelst bibelspråk slå sina medsyskon i huvudet? Detta får aldrig bli *huvudsaken* ej heller bisak! —

• • •

Hebréerbrevet, skrivet till judar som blivit kristna, är en uppgörelse med den samtida judiska religionen. Därför möter vi där denna allvarliga uppmaning till brevets adressater: "Låtom oss alltså gå ut till Honom utanför lägret och bära hans smälek." Hebr. 13: 13. Lägg märke till de ständiga jämförelserna mellan det gamla och det nya, som framställs vara bättre etc. i alla stycken. —

Uppenbarelseboken, glödgad av profetisk eld och hänförelse, är en skrift mättad med hett polemiskt stoff, dock genomandad av djup och triumferande övertygelse om Guds slutgiltiga seger över alla onda och demoniska makter som till en tid synes vara suveräna herrar. —

Detta om kampen på bibelns mark. —

Vi lever i omprövningens tid som aldrig förr. Unga bildstormare vill ifrågasätta allt gammalt och tidigare självklara ting. Men vad blir kvar? Vad tänker man sätta istället? Liknande frågor uppkommer säkert också vid läsningen av Midnattsropet.

Vill vi bara riva ner? —

Varför är vi så polemiska?

Är det inte bättre, förmodligen mycket lugnare och skönare, att vi är ense med det mesta i tiden och inleder "fredsförhandlingar" med alla parter?

Varför är Maranata-vännerna så bråkiga av sig?

Jag vill hävda följande: Orsak och anledning till eventuell polemik mot avvikande meningar måste väl ändå vara att man menar sig vilja satsa på något man anser vara mer i överensstämmelse med den bibliska uppenbarelsen än det som är föremålet för ens kritiska anmärkningar?

Behovet att provocera bråk och religiös ordfight, om det nu skulle finnas ett sånt behov, får inte vara den utlösande faktorn till debattartiklar. Vi måste kunna ge vår eventuella polemik en positiv motivering. Det gäller att omskriva det negativa i positiva termer. —

• • •

Kom ihåg en sak: Kritiken och polemiken gäller ej enskilda personer utan system och för-

hållanden. Vi borde, utifrån helt *positiva* utgångspunkter, ytterligare ta upp t. ex. kyrkans och frikyrkornas lärosystem till ingående analys. Skulle detta vara en överflödig gärning? Bör vi inte allvarligt bemöta en sån villfarelse som Jehovas Vittnen? Fortfarande från *positiva* utgångspunkter! Hur skall vi förresten ställa oss till de aktuella problemen i tiden: Frågorna om kriget, våld och förtryck, abort och eutanasi, statens ökande inflytande, överbefolkningen, den framstormande nyhedendomen, den nya moralen och många andra???

Kan vi gå förbi dem?

VI måste väl ta ställning? MEN VILKEN? —

SYFTET och MÅLET måste dock hela tiden vara att lägga TYNGDPUNKTEN på DET POSITIVA.

"Hav akt på dig själv och på din undervisning och håll stadigt ut därmed: Ty om du så gör, frälsar du både dig själv och dem som höra dig." 1 Tim. 4: 16. En rykande aktuell och brännande uppmaning gällande just idag! —

Vår tid är mättad med negativa, ångestska-pande, budskap. VAR finns de *goda* nyheterna? Vi är betrodna med det verkligt *goda* och *glada* budskapet! Försoningens ord om Honom som blev en förbannelse för din och min skull och som idag är hela världens frälsare, försonare och enda hopp. Vilken FÖRMÅN att på ett *positivt* sätt i ord och gärning få gestalta de gamla, men alltid lika aktuella, sanningarna om sinnes-ändring, tro, dop i vatten och dop i Ande, nytestamentligt församlingsliv, troshelbrägdagörelse, den fria nåden i Kristus och sanningen om Jesu snara återkomst! Det är som ljus i natten! Som en stad på berget!

• • •

Visst är det lätt att rikta ljuset mot missförhållanden av olika slag, men vi måste *alltid* SAMTIDIGT visa på det riktiga förhållandet och hjälpa människor fram till andlig frigörelse (ett ANDENS verk!) med ett meningsfullt tjänande i Andens fulla kraft och visdom som mål. —

Alltså: VAR lägger vi TYNGDPUNKTEN?

Bibeln pekar alltid på farorna, *inte* för att vi skall frossa i ett vällustigt beskrivande av dem, men för att vi skall *undvika* dem! DÅ når vi målet.

2 Tim. 3 beskriver detta klart och tydligt. Först möter vi där en beskrivning av den yttersta tidens ondska och av människorna i den. Därför kommer först den negativa uppmaningen: "Vänd dig bort ifrån sådana!" — Men vad sätter Paulus istället? "Men förbliv du vid det som du

Fortf. på sid. 16.

Väckelse- budskapet måste ut!

För att göra det möjligt för alla att vara med och sprida väckelsebudskapet har Midnattsropet iordningställt ett bokpaket med väckselitteratur till ett fantastiskt lågt pris.

PAKETET INNEHÅLLER

- 2 ex. ARNE IMSEN: Har Lewi Pethrus rätt?
- 2 ex. ARNE IMSEN: I världen men icke av världen.
- 2 ex. ARNE IMSEN: Tid att vakna.
- 2 ex. ENOCH KARLSSON: Nu gäller det.
- 2 ex. GUNNAR EKLUND: Evangelisation i Afrika.
- 2 ex. ANDERS B. ANDERSSON: Maranataväckelsens hemlighet.
- 2 ex. Maranata-publikationen.
- 2 ex. OSWALD J. SMITH: Strid för sanningen.
- 2 ex. TAGE JOHANSSON: Urkris-ten väckelse.
- 2 ex. FRED PFEIFER: Från andra sidan.

Ordinarie pris 117: 10

UNDER MAJ – JUNI
35 kr (med oms)

Avskilj och insänd beställningstalongen till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här.

Sänd mig mot postförskott ovanstående bok-paket till ett pris av 35: — kronor.

Namn:

Adress:

Poststation:

Vill Du vara med och evangelisera I NORRLAND?

Rune Gelinder

Sverige är idag ett missionsfält. — Gud har anförtrött oss ett angeläget ärende till vårt sekulariserade folk och öppnat dörrar till en rik och fruktbärande verksamhet. Vi har, trots allt, en vision om att ännu en stor skörd skall inbärgas för himmelen innan Jesus kommer. —

Under det senaste året har vi känt ett allt starkare behov

av att få gå till de stora norrländska folkcentra med väckelsens frigörande evangelium. —

Som svar på bön ser vi nu en början till förverkligandet av detta. Det har öppnats för oss möjligheter till tältmötesserier i ett flertal städer enligt nedanstående schema — städer vilka i stort sett ännu ej berörts av Maranata-budskapet.

SUNDSVALL

19/6 – 2/7

BODEN

17/7 – 30/7

LULEÅ

31/7 – 13/8

SKELLEFTEÅ

14/8 – 27/8

UMEÅ

28/8 – 10/9

Två unga, men välkända och beprövade bröder, *Karl-Henric Henricsson* och *Rune Gelinder*, skall denna sommar helt ägna sin tid åt detta arbete. —

Förutom dessa planerade möten kommer också verksamhet

att bedrivas på ett flertal andra platser i Norrbotten, i ett mindre just för detta ändamål nyinköpt tält, vilket skall resas så snart snön är borta där uppe.

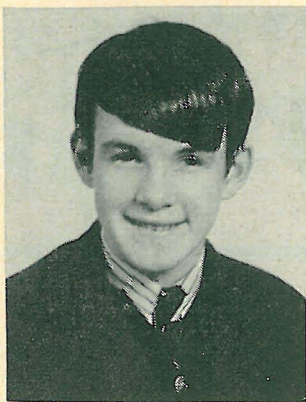
Bo Säterhed, Örebro, och Sture Svärd, Stockholm, är församlingarnas kontaktmän för detta evangelisationsarbete. —

Då Maranataförsamlingarna i Örebro och Stockholm har

Carl-Henrik Henriksson

FRÄLST DÖPT och ANDEDÖPT — i samma möte

Jag är glad att jag är frälst och får vara med och prisa Jesus för härlig seger i Lam-mets blod.

Jag följde med mina föräld-rar till ett Maranatomöte i Gö-teborg. Där blev också dopför-

rättning och en härlig atmosfär rådde i mötet. Gud blev mig för stark. Jag fick nåd, att där lämna mitt liv åt Jesus. I sam-ma möte stod jag upp och fick följa Jesus i dopets grav. Då jag sedan bad föll den helige Ande och jag fick tala ett nytt tungomål.

Tänk detta gjorde Jesus för mig! Alltsammans inom två timmar! —

Några dagar därefter fyllde jag femton år och fick nu börja det nya året med Jesus.

All äran till Gud och Lam-met, Halleluja.

Maranatahälsning
Kent-Morgan Tallås

iklätt sig det yttre ansvaret för denna tältmission har det skett under bön till Gud och i den förvisningen att många, många för själars frälsning nitälskande vänner i landet, vill vara med och understödja med sina offer och förböner. — "Sänk ditt bröd över vattnet —

i sinom tid får du det tillbaka."

Sänd din gåva, liten eller stor, till nedanstående adress.

Ungdomar som har semester vid någon av dessa tider och önskar göra en insats i evan-gelisationsarbetet, uppmanas att komma till hjälp. Anmäl-ningar kan ske till Maranata-

församlingens exp., Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

*För Maranataförsamlingen
i Örebro
Agne Bark*

*För Maranataförsamlingen
i Stockholm
Arne Imsen*

Du som vill vara med och evangelisera genom denna tältmission!

Sänd Din gåva till Maranataförsamlingens i Stockholm evangelisationskassa

Sture Svärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG - Postgiro 44 10 05.

Använd inbetalningskort som åtföljer detta nummer.

Anders B. Andersson:

JESUS GÄSTAR

Jesus avvek ofta i sina handlingar från de vanliga, religiösa beteendemönstren — det gjorde han den här gången också. Fariséerna knorrade — och de fick ofta orsak att göra det, av just den här anledningen:

— Denne går in till syndare och äter med dem — se, vilken frossare och vindrinkare han är, en publikaners och syndares vän, sade de förtrytsamt. —

Jesus brydde sig oftast inte om att svara dem — han var ju inte ute för att bygga upp sitt eget anseende utan för att hjälpa människor, — men då han svarade brukade han säga:

— Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat — jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare till bättring — det är inte de friska, som behöva läkare, utan de sjuka — det blir mer glädje i himmelen över en enda syndare som gör bättring, än över nittionio rättfärdiga som ingen bättring behöver. —

Det var därför han gästade syndare. —

Sådan var han då, vår älskade Jesus, och sådan är han också idag. Pris ske Gud! —

JESUS gästade inte syndare därför att han älskade deras synd eller deras syndaliv. —

Nej, långt därifrån — Jesus älskade rättfärdigheten och hatade orättfärdigheten, säger Guds ord.

Ingen har väl haft så starka rättfärdighetskrav, både på sig själv och andra, som Jesus hade. —

— Denna världens furste kommer, men i mig finnes intet, som hör honom till, kunde han säga.

Och inte heller har någon anvisat sådana radikala åtgärder till avståndstagande från synden; omutlig i sin stränghet och med skalkande allvar säger han:

— Om din hand eller din fot är dig till förelse så hugg den av — om ditt öga är dig till förförelse så riv ut det — det är bättre att ingå i Guds rike lytt och enögd än att med alla lemmarna i behåll kastas i ett brinnande Gehenna — ve den genom vilken förförelserna komma — det vore bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han kastades i havet. —

Det är starka ord! — Nej, Jesus älskade inte synden och syndalivet, men han älskade *syndaren*—*människan*, som blivit ett offer för syndens makt att bedraga — han visste att syndarna behövde honom och därför ville han också gästa dem. —

JESUS SAG IGENOM den hårda, tuffa, yttre attityden hos syndarna. Han visste vad som fanns i deras inre: förvirring, förtvivlan, pinande samvetsnöd, längtan, frågor. —

Han visste om deras svidande sår, hatet som förbittrade deras liv, skammen över misslyckandena, självföraktet, förnedringen — allt kände han till och han visste att syndarna behövde honom. —

Det berättas här om en alldeles speciell syndare som Jesus gästade — Sackeus hette han.

Han var överste bland publikanerna och en rik man — man kan vara en syndare fast man inte ligger i rännstenen. Han hade allt det som en människa kan skaffa sig för pengar, men ändå fattades honom något — något mycket väsentligt, någon som kunde hjälpa honom tillrätta med hans personliga problem, något som gav innehåll åt hans liv — frid, glädje, trygghet. —

Han var väl medveten om att han var en syndare. —

Guds lag fördömde honom — hans samvete stod alltid på lur för att säga honom att han syndat — människorna i hans omgivning sade också samma sak om honom. —

*"Men alla som sågo det knorrade och sade:
Han har gått in för att gästa hos en syndare." — Luk 19: 7.*

EN SYNDARE

Nu hade han hört om Jesus. —

På ett oförklarligt sätt kände han sig dragen till denne Jesus och till hans budskap. —

En dag nåddes han av ryktet att Jesus gick fram genom staden — nu måste han få se honom. Men Sackeus var liten till växten och skyndade sig därför upp i ett träd för att kunna se bättre.

Så kom Jesus. —

Jesus såg honom — och han såg mer än vad andra såg. — Jesus såg rakt in i hans hjärta; såg förvirringen, frågorna, ofriden, ensamheten. — Jesus stannar och säger: Sackeus, skynda dig ner, ty i dag måste jag *gästa i ditt hus*. —

Och mannen däruppe i trädet tvekade inte. Utan några förbehåll bjöd han Jesus hem. Och han bjöd inte bara Jesus in i sitt hem — först av allt öppnade han hela sitt hjärta, sitt eget inre för honom. Jesus fick komma in i hans känslor, tankar, vilja. —

Öppna också du för Jesus, min vän!

Är du en syndare vill han ändå gästa hos dig. Och han vill inte vänta tills i morgon, eller tills du haft storstädningen i ditt liv som du så länge tänkt på, men som aldrig kommer till stånd. —

I D A G vill jag gästa i ditt hus, säger han också till dig. —

DET HÄNDER alltid revolutionerande saker där Jesus får komma in. —

Det gjorde det också när han gästade syndaren Sackeus. —

Vad Jesus hade att säga Sackeus bakom de stängda dörrarna vet vi inte — det är en hemlighet mellan honom och Jesus. Men jag tror inte att Jesus höll några utpinande, förebrående eller förnedrande förhör om hans syndavanor eller förelade honom något krävande livsprogram. — Jesus visste ju att vad syndaren behövde var

inte förebråelser utan frälsning, inte krav utan kraft, inte moralkakor utan Livets bröd. —

Och Livets bröd det fick Sackeus nu. —

I själva verket är det så att då Jesus gästar en syndare är det Han som bjuder på gästabudet. —

Sackeus blev så överväldigad av det Jesus förde med sig till hans hus att han till allas häpnad utropar dessa fantastiska ord:

— Herre, hälften av mina ägodelar giver jag nu åt de fattiga; och om jag har utkrävt för mycket av någon, så giver jag fyradubbelt igen.

Han hade blivit en ny människa. —

Det är inte svårt att vända ryggen till världens rikedomar när man får en skatt i himmelen. Liksom rymdens stjärnor bleknar och slocknar för den uppgående solens strålar så förlorar synden och världen sin tjusande glans när Jesus kommer in i ett människohjärta. —

Det är vad som händer när Jesus gästar hos en syndare.

"Jag säger eder att likaså bliver mer glädje i himmelen över en enda syndare som gör bättring, än över nittionio rättfärdiga som ingen bättring behöva..."

*"Men fariséerna och de skriftlärde knorrade och sade:
Denne tager emot syndare och äter med dem."*

Luk. 15: 2.

BEHÖVS PROVIES...

Forts. fr. sid. 11.

har lärt, och som du fått visshet om." — Paulus hänvisar alltså till Skriften, som har en *fyrfaldig* funktion. En *undervisande* uppgift, både om det negativa och det positiva. Den andra funktionen är *den bestraffande*, visar på vad vi måste ta avstånd från. Detta syftar fram mot *upprättelse*. Som slutfas kommer en korrigerande och stabiliserande faktor in i bilden: *Fostran i rättfärdighet*.

Det gäller sålunda att leva gudfruktigt i den tidsålder som nu är. Det är den fostrande NADENS uppgift att få oss dit! —

Gud har vidtagit *alla* åtgärder som måste till för att vi skall nå målet: Våra själars frälsning! —

Gud vill hjälpa oss bli *ALLSIDIGA*! —

Det andliga tomrum det materialistiska välfärdssamhället skapat kan endast fyllas av trons frigörande evangelium! —

EVANGELIUM GER MÄNNISKOVÄRDET TILLBAKA!!

Varje situation kräver *sitt* budskap. Men i *alla* lägen kan vi frimodigt hänvisa till att *Gud* har möjligheterna och resurserna! *JESUS KRISTUS ÄR FORTFARANDE HERRE!!!*

Björne Erixon

VAD HAR INTE JESUS GJORT FÖR DIG!

"Förstån I vad jag har gjort med eder?" Joh. 13:12.

Påskhögtiden nalkades och Jesus visste att det var den sista måltiden tillsammans med sina lärjungar. Därför ville han nu ge dem ett yttersta kärleksbevis innan han lämnade dem. —

Alla var redan samlade och låg till bords för att börja måltiden, då Jesus helt plötsligt reser sig, tar av sig överklädningen, binder en linneduk omkring sig, tar ett bäcken fyllt med vatten och börjar två lärjungarnas fötter...

Så blir det Simon Petrus tur.

Han protesterar och säger: "Herre, skulle Du två mina fötter?" —

Jesus svarar lugnt och bestämt: "Vad jag gör förstår du icke nu, men framdeles skall du fatta det." —

Petrus står på sig och säger: "Aldrig någonsin skall du två mina fötter." —

"Om jag icke tvår dig så har du icke någon del med mig", säger då Jesus. —

Hur gripande är det icke att höra Petrus svar efter att han i ett ögonblick fattat situationen och gjort sinnesändring. Nu är han villig att låta Jesus två inte bara sina fötter utan också både händer och huvud. Petrus längtade efter renhet. — O, att allt Guds folk idag ville bli lika ivriga att få mottaga rening hos Jesus. —

Då Jesus återtagit platsen vid bordet, framställer Han frågan: "Förstån I vad jag har gjort med eder?" —

Har VI verkligen fattat vad Jesus gjort med OSS?

Vi har tagit emot frälsning i hans blod, vi har fått gå dopets väg, vi har mottagit Andens dop och gåvor, vi har prövat Jesus som läkare. Vi har upplevt många välsignelser i Jesu sällskap, men förstår vi ändå vad han har gjort för oss? —

Jag tycker att det svindlar för mitt inre, när jag försöker fatta innebörden av Jesu försoningsverk. Nej, det går inte, men det går att uppleva dess välsignelser av bara nåd. —

Så hör vi Jesus fortsätta: "I hållen mig för Mästare och Herre. Och I sägen rätt, ty jag är så." —

Jesus har ensamrätten till den titeln. Han är den ende som har bestämmanderätten över oss. I ödmjukhet får vi sitta vid Hans fötter, lyssna till honom, lära av honom, lyda honom.

Jesus har genom sin handling här vid den sista måltiden givit oss ett föredöme. — Det är ingen skam att ödmjuka sig, att böja sig så djupt att om någon av våra trossyskon skulle gå sina egna vägar och därigenom smutsa ner sig, att vi då är redo att med kärlek åter hjälpa dem in på Guds väg och rentvå dem så långt det är möjligt, istället för att smutskasta dem som behöver vår hjälp. —

Nej, låt oss allvarligt bedja för varandra och hjälpa varandra att vara vakna och redo för Jesu snara tillkommelse. —

Han kommer mycket snart: Maranata, Du vår Herre kom.

Eric Ericsson
Nässjö

VÄLJ RÄTT — VÄLJ JESUS

Jag blev härligt frälst, när jag bara var åtta år gammal. Några av mina äldre kamrater var frälsta. De vittnade för oss andra om Jesus. Hemma var också mamma och pappa frälsta, så nog hade jag fått höra om Jesus. —

En kväll var det som om jag var särskilt mottaglig för Jesu kallelse. Vilket stygn jag fick i mitt hjärta, när jag av mina kamrater hörde att Jesus kunde komma när som helst. —

Jag visste att jag ej var sådan, att jag då skulle följa med. Fastän så liten kom jag i syndanöd. Förtvivlad, med gråten i halsen skyndade jag hem och sa till mor: "Nu måste jag bli frälst, för att bli redo när Jesus kommer." —

Undret skedde när min mor och jag böjde våra knän och

bad om rening i Lammets blod. Jag blev härligt frälst.

Frälsningsglädje och visshet fyllde mitt hjärta — o, vad jag var lycklig. Jag gick och längtade till nästa dag, då jag skulle få berätta för kamraterna vad jag upplevt. — Bekännelsen är något som bör ske så fort som möjligt och var man än befinner sig. Det vet jag nu av egen erfarenhet. Jesus är verkligen inte någon man behöver blygas över. Nej, tvärtom, att vara frälst och tillhöra Honom — är inte detta något underbart och värt att omvittna, säg? —

Jag blev frälst i så unga år att jag slapp mycket av syndens vidrigheter. Äran tillhör Gud. —

Det är nu flera år sedan detta hände, men Jesus har beva-

rat mig. Och inte nog med det — jag har fått vandra vidare på frälsningens väg, blivit döpt i vatten, fått mottaga ett dop i den Helige Ande och mycket annat.

Och mer finns att få — visst är det underbart! —

Tänk, vad Jesus är full av kärlek och nåd. När man ibland sviker på något sätt eller stapplar, räcker Han ut sin hand för att hjälpa oss tillrätta igen, förlåter, glömmer. —

Att vara frälst är inte att gå omkring i en tvångströja. "Den Sonen gör fri han är verkligen fri" — det är minst sagt roligt att vara frälst. —

Du som läser detta enkla vittnesbörd och ännu inte är frälst, du skall ta emot den härlighet Jesus vill skänka även åt dig.

Du skall aldrig ångra dig. —

En evighet väntar. Var skall du tillbringa den?

Välj rätt — välj Jesus. —

Förslösa inte en dag till i synden. Jesus väntar på dig och värdefulla arbetsuppgifter i Hans arbetslag väntar också på dig.

*Lisbeth Salomonsson
Boden*

Tältnöten i Edsbyn 18–27 juni

Tältet reses på gamla idrottsplatsen.

Vittnen: Donald Bergagård, Erik G. Eriksson, Svein Nymo m. fl.

MIDSOMMARKONFERENS 23–25 juni.

Logi ordnas i Centralskolan. Medtag sovsäck eller luftmadrass. Servering.

För upplysningar ring 0271/214 37.

Maranataförsamlingen i Edsbyn.

EN EFFEKTIVARE SPRIDNING AV MIDNATTSROPET

är just nu av oöverskådlig betydelse. Vårt folk glider allt längre bort från Gud och hans ord och väckelsens eld har slocknat hos många kristna bekännare. Flertalet av de religiösa tidningarna synes i allt större utsträckning huvudsakligen tillvarataga sina egna och samfundens intressen. —

MIDNATTSROPET vill, oberoende av alla partier, fritt proklamera Kristi suveräna seger över ondskan och för hela vårt folk ge klara appeller till väckelse, omvändelse och förnyelse. —

Våra kära läsare kan hjälpa oss aktivt och effektivt i denna uppgift på bl. a. följande sätt:

1. Genom att visa MIDNATTSROPET för vänner och bekanta. Eller ännu hellre föreslå och upptaga abonnemang på tidningen — det är ofta en mycket lätt sak. Beloppet sändes lämpligast på postgiro 57 16 20 och på kupongen skrives prenumerantens namn och adress samt den tid från vilken pren. gäller.
2. Genom att prenumerera på MIDNATTSROPET åt medellösa, till ungdomshem, anstalter, sjukhem, ålderdomshem, läkarmottagningar, till pastorer och församlingsledare.
3. Genom att till MIDNATTSROPETS tidningsmission insända större eller mindre belopp som gåva. Vi sänder ut, under hela året, ett stort antal gratisexemplar i missionerande syfte. Din gåva kan ge ännu större omfattning åt detta arbete.
4. Genom att ta hem och sprida lösnummer av MIDNATTSROPET. Vid rekvisition av minst tio exemplar redovisas endast 60 öre pr nr. Portot är fritt. Osålda, felfria exemplar återtages.

**GÖR VAD DU KAN FÖR ATT MIDNATTSROPET SKALL KOMMA
IN I ALLA HJÄRTAN OCH HEM.**

Skriv eller ring i dag till

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Tel. 32 80 02 — Postgiro 57 16 20

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

Lyssna till vårens insjuningar

av

DONALD BERGAGÅRD, KURT PETERSÉN,
ROLAND LUNDGREN

MEP-5. Ett härligt hem - Kurt Petersén o. Roland Lundgren/En sång har jag mottagit från himmelen - Donald Bergagård o. Torvid Pedersen/Guds slag pågår — Maranata-musiken Oslo, Gud är på tronen ännu/Marit o. Ingerd Laubo.

MRM 40. Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus /Min Gud förmår. Sång av Asa Gunnarsdotter till hammondorgel, piano, solo- och komp-gitarr.

MRM 41. 5 evangelister sjunger till hammondorgel, piano och gitarr. När min resa är slut. Solosång av Arnold Andersson. Aldrig är det så i Kanaans land. Sång av evangelister. Ej vad jag vill Gud. Duett. Sigrd Andersson och Gunilla Fredriksson. Varför irrar din blick uti nat-ten. Solosång Arnold Andersson.

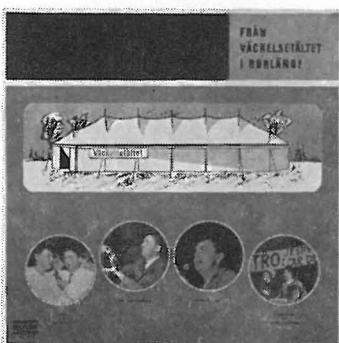

MRM 37. Klippa du som brast för mig/ Jag vet en väg som leder/ evig kärlek/ Sista resan. Solo-sång av Arne Imsen till ackomp. av hammondorgel, piano och gitarr.

MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

MRM 31. Till himlens land/En sådd är vårt liv/Han lever/Underbar hälsa sjuklingar får/ Jesus har satt mig fri. Sång av Donald Bergagård med sångare från Jönköping. (Inspelet vid möte i Vaggeryd.)

LP 101. Sång och musik, vittnesbörd samt dopförrättning i Väckelse-tältet, Borlänge. Evangelist Eric Gunnar Ericsson, Bertha Svensson, Sigrd Andersson, Marita Hammar m. fl.

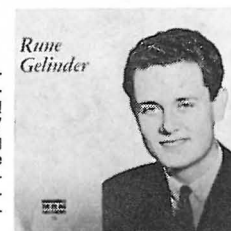
EP 482. Agne Bark. Härligheten väntar/ Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd.

MEP-6. Vi skall fara bortom månen/ Donald Bergagård, Jag vill evigt pris- lammet/Maranata-musiken, Oslo./På löftenas vagnar/Donald Bergagård, Underbar, Underbar/Donald Bergagård.

MRM 32. Städs på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/ Lever Du livet i Kristus min vän/Se, Han räcker ut sin hand. Sång av Sigrd Andersson till ackomp. av Eystein Raude.

MRM 38. Jag sjun-ken var/Jag är här-ligt löst och fri/I klippan honung är/ Ett härligt liv jag äger. Sång av Rune Gelinder till hammondorgel o. piano. Sologitarr Per-Arne Imsen.

MRM 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

..... st. LP-skiva LP 101 (Från väckelse-tältet)
Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och
porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 12599.

TÄLTKAMPANJER

I GÄVLE

(Tältet reses på Islandsplan)

27 maj—11 juni

Mötestider:

Tisdag—lördag kl. 19.30

Söndagar kl. 15.00 och 19.30

Vittnen:

ERIK G. ERIKSSON, ANDERS B. ANDERSSON, GÖSTA och BERTA SVENSSON, MARITA HAMMAR
m. fl.

Maranataförsaml., Gävle

I KÖPINGSVIK

(Öland, strax norr om Borgholm)

den 15—30 juli

Väckelsemöten varje kväll kl. 20.00.

DONALD BERGAGARD m. fl. vittnen.

Stora avslutnings-
möten

den 29—30 juli.

Använd din
semester rätt —
var med och
evangelisera!

Maranata-
församlingen,
Nybro

